ଓଡିଶା ହାଇଡ୍ରୋ ପାୱାର କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ସନ୍ତୱନ୍ତ ସିଂ ଗିଲ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜୁଲାଇ 24,2006,

[ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପନ୍ତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଆବେଦନ - ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୁଇଟି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର ନକରି ତାହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି - ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାର ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା - ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର ସୀମିତ ।

ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପର୍କିତ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇ ନଥାଏ ।

ମୂଳ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମର କଂକ୍ରିଟ୍ ତଥା ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମ ଡିଭିଜନର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । ଏହି ଚୁକ୍ତିକୁ ନେଇ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 4 ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ସରକାର; ଉପର ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରକଳ୍ପର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମ ଡିଭିଜନର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଅର୍ଥ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 4 ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1995 ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମାବଳୀର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରକଳ୍ପ ସହିତ ଏହାର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଉପଖଣ୍ଡ ସହିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ-ନିଗମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁଇଟି ଆବେଦନ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଉପରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ:1.1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣସବୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ; ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ଚିଠିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

1.2.ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଏହା ରାଜିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ତେବେ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । ଯଦି ଏହା ରାଜିନାମାର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ସେହି ଘଟଣାରେ କୌଣସି ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏହି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯଦି ଉତ୍ତର ଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପରି 2.8.1985 ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଥିଲା, ତେବେ ଉକ୍ତ ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଦେୟ ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରକୃତିର ଉପଯୁକ୍ତତାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଦିଗ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ ।

2. ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଠିକ ଭାବେ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡିକ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3113/2006 ।

ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 168/1991 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କର ତା 19.06.2002 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏହା ସହିତ

ସି. ଏ. ନଂ. 3114/2006 ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ କୁମାର ମେହେଟ୍ଟା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ, ଶ୍ୱେତକେତୁ ମିଶ୍ର, ଏସ୍. କେ. ସାଙ୍ଗାନେରିଆ, ଜାମସେଦ ବେ ଏବଂ ପରମାନନ୍ଦ ଗୌର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ ପଶାୟତ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି.(ସି) ନଂ. 17187/2003 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏହି ଆବେଦନ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ

ହୋଇଛି । ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. (ସି) ନଂ. 16439/2003 ସହ ଜଡ଼ିତ ଆବେଦନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଉପରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିଛି ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହାର ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

1984-85 ର 21F2 ନମ୍ବର ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ରାଜିନାମା ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସନ୍ତୱନ୍ତ ସିଂ ଗିଲ୍ (ଯିଏ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି) ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମ୍ ଡିଭିଜନର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମର ବ୍ଲକ୍ ନଂ 18 ରୁ ଆରଆଇ 625.5 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଂକ୍ରିଟ୍-ତଥା- ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ଯଥାକ୍ରମେ 2.2.1985 ଏବଂ 1.5.1985 ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପରିମାପରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ତା 6.1.1986 ରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆକାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଏହି କାମକୁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ଫଇସଲା କରିଥିଲେ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1986 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ଜୟପୁରଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଟ.8,93,659.91 ସହିତ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ବାଦ କାଳୀନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ସୁଧ ଦାବି କରି ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅର୍ଥ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 417/1986 ଥିଲା । ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 4, ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ, ଉପର ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ପ୍ରକଳ୍ପର ମହା ପରିଚାଳକ ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଡ୍ୟାମ ଡିଭିଜନର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ କେବଳ Rs.94,006.40 ର ରାଶି ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଦାବି କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ସ୍ୱୀକୃତ ରାଶି ନଭେମ୍ବର, 1987 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବାର୍ଷିକ 12 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ବାଦ କାଳୀନ ସୁଧ ଏବଂ ଟ.6,51,077.29/- ର ମୂଳ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 9 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଭବିଷ୍ୟତର ସୁଧ ସହିତ ଟ. 7,03,375.29/- ରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା 20 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1991 ରେ ଫଇସଲା ହୋଇଥିଲା ।

2 ରୁ 4 ନମ୍ବର ଉତ୍ତରଦାତା ମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1995 ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସଂସ୍କାର (ଉଦ୍ୟୋଗ, ସମ୍ପତ୍ତି, ଦାୟିତ୍ୱ, କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର) ଯୋଜନା ନିୟମ, 1997 ଅନୁଯାୟୀ ଉପର ଇନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରକଳ୍ପ ସହିତ ଏହାର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଉପଖଣ୍ଡ ସହିତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1.4.1996 ରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଉପରେ

ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନଥିବା କେତେକ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ନିଗମ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ମୂଳତଃ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡିକ (1) ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ (2) ବ୍ୟର୍ଥ ଶ୍ରମ କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ଏହା ଉପରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ରାଜ୍ୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 11 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏମ୍-150 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟ ଏବଂ ଏହିପରି ବାଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତା 1982 ର ହାରର ଅନୁସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇନାହିଁ, ତଥାପି ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା ଯେ ଡିଜାଇନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅଙ୍କନ (ଏକ୍ସିବିଟ ଏନ୍) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏମ୍ 150 ଗ୍ରେଡ୍ କଂକ୍ରିଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ବିପରୀତ ଅଟେ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ଯେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଏମ-200 ଗ୍ରେଡ କଂକ୍ରିଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସରକାରୀ ଯୋଗାଯୋଗ ନଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଆହୁରି ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ । ଯଦିଓ ତର୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ଯେ କୌଣସି ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନଧିକୃତ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ 1982 ରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ହାରର ଅନୁସୂଚୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 30.9.1985 ରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ଏକ ଚିଠି ଉପରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦୃଢ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟ, ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା, ବ୍ୟର୍ଥ ଶ୍ରମ ପାଇଁ ଦେୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିର ସମୟ ଅବଧି 1.5.1985 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯଦିଓ 2.7.1985 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ନିମ୍ନ

ଅଦାଲତ 6.1.1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥ ଶ୍ରମ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦେଇନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି:

> "ଉପରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରଣ ଜଜ୍ ଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ବାଦୀ ଏମ୍-200 ଗ୍ରେଡ କଂକ୍ରିଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ଏମ୍-150 ଗ୍ରେଡ କଂକ୍ରିଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦେୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର" ।

ସେହିଭଳି, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବ୍ୟର୍ଥ ଶ୍ରମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିନଥିଲେ । ଯଦି 2.8.1985 ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇନଥାନ୍ତା, ଯାହା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଶେଷ ତାରିଖ ଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ (କ) 26.2.1985 ରୁ 13.4.1985 ଏବଂ (ଖ) 3.7.1985 ରୁ 6.1.1986 ଅବଧି ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିନଥାନ୍ତା ।

ଉତ୍ତରରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହକଦାର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ କିଛି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣକୁ ବିଚାର କରାଯାଇନାହିଁ; ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା-ସନ୍ତୱନ୍ତ ସିଂ ଗିଲ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ଚିଠିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଡିଜାଇନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେତୁ, ମୋତେ ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀକାମ ବଦଳରେ ସାଦା କଂକ୍ରିଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । *ଏହି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ମୋ ରାଜିନାମାରେ ମନନ କରାଯାଇ ନଥିଲା* । ତଥାପି, ମୁଁ *ଅନୁସୂଚୀ ଦରରେ* ସାଦା କଂକ୍ରିଟ୍ କରିଛି ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ରେଖାଙ୍କିତ)

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କି ଏବଂ/କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା କି । ଯଦି ଏହା ରାଜିନାମା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ତେବେ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ । ଯଦି ଏହା ରାଜିନାମାର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ସେହି ଘଟଣାରେ

କୌଣସି ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତିର କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏହି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପରି 2.8.1985 ସୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ତେବେ ଉକ୍ତ ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଦେୟ ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହି ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଯାହା କରାଯାଇ   ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ପ୍ରକୃତିର ଉପଯୁକ୍ତତାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଦିଗ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ ।

ସଂଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସଂଯୁକ୍ତ ଆବେଦନରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛୁ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଧାରରେ ସମୀକ୍ଷା ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡିକ ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନରେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତେଣୁ, ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପୁନର୍ବିଚାର ସୀମିତ ରହିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଇସଲା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି.   ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଫଇସଲା ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।